

[Steffensen]

nogle tendenser til grænseoverskridende ting i forbindelse med landbrug og sådan noget, og det må man naturligvis have klaring på. Men ellers ønsker vi ikke den frihed, som vor lovgivning giver til at lave de eksperimenter, vi har mulighed for i den frie skole, begrænset til en bestemt slags skole, heller ikke til specielt kristne skoler. Vi ønsker den frihed for alle, og vi ønsker, at det skal være sådan, at alle, der har det i loven berettigede grundlag for at komme med disse ting, skal have lov til at eksistere. Det kan ikke nytte noget, at vi her prøver på at sætte begrænsninger for folk, der måtte have en anden opfattelse end vor egen. Kristeligt folkeparti ønsker at fastholde denne frihed i forbindelse med skoleloven.

Men hvad angår den anden side, altså det, der sorterer under socialministeriet, har vi i dag fået klart dokumenteret af undervisningsministeren, at der her er ting, der skal rettes, og det mener vi også er på høje tid. Visitationen af eleverne fra de 63 kommuner har efter vores opfattelse ikke været forsvarlig – for at der kan være tryghed i disse eksperimenter – men vi forstår på ministeren i dag, at der vil blive rådet bod på det, og det er naturligvis en selvfølge, at det sker.

Det er principielt for os i kristeligt folkeparti, at landets gældende love skal overholdes, og det uanset hvem man er, når man er borger i vort samfund og i øvrigt gør krav på at nyde godt af dette samfunds rettigheder.

Hvad angår finansieringsselskabet i Tvind, må jeg fastholde det, som jeg sagde før. Man kan være enig eller uenig i, om de skal gøre sådan eller sådan, men så længe de overholder landets love også på disse felter – og det har Imperiet gjort – så kan man ikke angribe deres måde. Vi bliver i hvert fald nødt til at sige, at skal de have en anden finansieringsform, og skal der vedtages andre love om finansieringen i øvrigt, betyder det, at en lang række andre foretagender naturligvis også bør komme i søgelyset.

Hr. Askjær Jørgensen gjorde opmærksom på, at betalingen var blevet alt for høj, og at Tvindskolerne måtte kunne gøre det billigere, eller også måtte Tvindskolernes undervisning og virksomhed være for ringe. Her må jeg sige, at der er tale om mennesker med en så høj grad af idealisme, at de gerne ofrer deres egne midler og i stor udstrækning lader disse midler gå ind i finansieringsforetagendet på

en sådan måde, at de ikke disponerer frit over de penge, som de ellers selv havde ret til at få som lærere, ledere, eller hvad de nu er, og det er op til enhver.

Det er vores opfattelse, at skal vi bekæmpe misbrug, sker det først og fremmest ved, at vi griber i egen barm og siger: vil vi, der har en anden opfattelse end Tvindimperiet, drive skole på den måde? Er vi rede til at lade alle vore midler, økonomiske midler, indgå til fordel for helheden? Det er det, man gør i Tvind. Det er derfor, man kan gøre undervisningen og opholdet billigere, end når det drejer sig om officielt ansatte. Ja men det er op til hver enkelt borger i dette land. Kristeligt folkeparti mener, at det niveau, vi har, er rimeligt og rigtigt, og så giver vi frihed for den enkelte til at indrette sig efter de forhold, vi har, alt efter overbevisning.

Vi mener, der nok er grund til at se kritisk på mange ting i Tvindimperiet, og vi mener også, at denne debat kan give anledning dertil, men vi vil fastholde friheden i lovgivningen om vor skole, og så vil vi sige til alle, der får lov til at virke under denne frie skoleform, at det pålægger os et ansvar, et ansvar, som vi må prøve at leve op til på bedste vis, for at denne gode frihedslovgivning ikke med rette skal kunne antastes.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg skal på baggrund af drøftelsen her i dag knytte nogle bemærkninger til den del af Tvindvirksomheden, der vedrører socialministeriet, og det er småskolerne.

På baggrund af socialstyrelsens besøg og samtaler i en række af de kommuner, der har benyttet småskoleprojekterne, har jeg kunnet danne mig følgende billede af kommunernes erfaringer med småskolerne:

Hovedparten af de unge, som anbringes i småskoleprojekterne, har haft meget massive problemer at slås med af psykisk og social art, og det har derfor været nødvendigt at iværksætte helt specielle foranstaltninger for at bringe de unge til igen at fungere på en konstruktiv måde. De unge er oftest blevet opgivet og afvist af det traditionelle behandlingssystem, dvs. døgninstitutionerne, efter flere forsøg, og de har ikke været motiverede til at prøve igen. Den eneste løsning, som kommunerne har set, og som de unge ville acceptere, har oftest været Tvinds småskoler.